

Geachte mevrouw Jansen,

In een artikel d.d. 29 oktober jl. , geheten **Uitspraken Wilders over rechtspraak onwaardig en gevaarlijk** las ik, dat u als NVvR voorzitter het dus gevaarlijk vindt, dat Geert Wilders ongefundeerd de onafhankelijkheid van de rechtspraak in twijfel trekt. Tevens stelt u daarbij, dat de rechtspraak zich gelukkig baseert op feiten, wetten en regelgeving.

Wellicht, dat u daarvan oprecht overtuigd bent. Mijn man en ik en onze zoon Raymond denken daar echter geheel anders over, hetgeen geen verbazing zal wekken na geconfronteerd te zijn met meer dan twintig erbarmelijke vonnissen en arresten. In een in 2003 begonnen huurconflict met een grote vastgoed maatschappij en waaruit ook vele gelieerde rechtszaken zijn voortgevloeid, is werkelijk al het denkbare misgegaan, waarbij niet alleen advocaten hebben gelogen en bedrogen, maar vooral magistraten er blijk van hebben gegeven hun werk met een korreltje zout te nemen dan wel zich er met jantje van Leiden vanaf te maken. Er was veelal geen sprake van de door de politiek en de rechters zelf uitgedragen hoge standaarden inzake Onafhankelijkheid, Integriteit, Deskundigheid en Onpartijdigheid. Ook maakten meerdere rechters zich schuldig aan schendingen van de Partijautonomie.

Ik ben voorzitter van de Stichting Vrouwe Justitia in Verval (website www.vrouwejustitiainverval.nl), een maatschappelijk organisatie die misstanden in het civiele recht en gelieerd daaraan aan de kaak stelt. Het is echter een eenzame strijd en ook is er voortdurend een gebrek aan financiële middelen. De lobby zijdens de rechterlijke macht hoe goed en integer de magistraten hun taken verrichten is zeer sterk, waarbij geld geen rol speelt en rechters door het door de politiek gegeven vertrouwen sowieso vrijwel onaantastbaar zijn geworden. Sancties voor foute rechters, advocaten, notarissen en gerechtsdeurwaarders zijn er niet. Wrakingen zijn een wassen neus en het tuchtrecht werkt voor geen meter, hoewel er heel af en toe ten behoeve van de jaarverslagen een kop moet rollen. De beoordeelaars slagen er steeds weer in via verdraaiing van de feiten en negering van bewijsvoering zijdens de klager de aangeklaagde de hand boven het hoofd te houden, hoe ernstig de overtredingen ook zijn.

Onder het kopje Procespartijen > V.N.I. op de website vindt u alle processtukken in de door V.N.I. tegen vader en zoon Hofs gevoerde procedures en worden de juridische mislagen en wetschendingen in de gewezen vonnissen en arresten benoemd. In een eindarrest d.d. 19 april 2011 is onze zoon volkomen ten onrechte veroordeeld tot het betalen van een enorm bedrag (inmiddels meer dan € 600.000,-) aan de corrupte vastgoedmaatschappij V.N.I., die hem met het foute arrest al jaren het leven zuur maakt en hem belet een carrière op te bouwen en een normaal leven te leiden, waarbij door hem verworven bezit, hoe gering ook, meteen door V.N.I. wordt geconfisqueerd. In dat arrest is o.a. ten onrechte een bedrag aan rente van € 116.193,48 aan V.N.I. toegekend, welke rente helemaal niet door haar was geëist, omdat zij primair had gekozen voor de boeterente ingevolge de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst, waarvan zij aanvankelijk dacht dat die ettelijke tonnen zou bedragen. Ter comparitie van partijen d.d. 10 november 2008 heeft V.N.I. in haar berekening namelijk een bedrag van € 497.264,27 ter zake de boete genoemd, welk bedrag door het Hof in zijn arrest d.d. 8 december 2009 in al zijn wijsheid aanvankelijk is goedgekeurd !!

In een latere berekening van V.N.I. d.d. 19 januari 2010 was die boete opgelopen tot het astronomische bedrag van € 739.730,06. Dienaangaande heeft het Hof in een tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 echter bakzeil gehaald, maar vervolgens in het eindarrest en de boete en de rente toegewezen, dus zowel de primaire als de subsidiaire vordering van V.N.I.

De huurovereenkomst zou volgens het Hof hebben geduurd t/m 14 maart 2007, terwijl deze primair zoals overtuigend in de processtukken was aangetoond reeds rechtsgeldig was geëindigd op 25 februari 2004, subsidiair door opzegging van een curator per 10 maart 2004 en meer subsidiair door opzegging door de bewindvoerder van B.Th. Hofs op 16 juni 2005 (met de toevoeging: *zover nog niet geschied*). Ook heeft het Hof het in het arrest d.d. 19 april 2011 doen voorkomen alsof Xenon Computers v.o.f. op 14 maart 2007 nog bestond, terwijl de door zowel R.T.B. Hofs als zijn vader B.Th. Hofs overgelegde akten van bedrijfsoverdracht bewijzen, dat deze v.o.f. reeds op 31 december 2000 was ingebracht in Xenon Webstore B.V.(i.o.) In het arrest van 2 oktober 2012 is dit erkend en tevens dus vastgesteld, dat Xenon Webstore B.V. is opgericht op 1 juli 2002 en dat de huurovereenkomst op 2 november 2002 is overgegaan naar deze B.V.

Zwaarwegend is vanzelfsprekend ook het verzuim van het Hof in het arrest d.d. 19 april 2011 rekening te houden met de bepaling, zoals genoemd in de tegen beide heren Hofs gezamenlijk uitgebrachte dagvaarding d.d. 23 december 2003, inhoudende: *hen hoofdelijk te veroordelen des dat de een betaalt de ander zal zijn gekweten om . . .* Ook in een voor zijn vader negatief eindvonnis in de bodemprocedure d.d. 13 april 2010 komt deze bepaling niet meer voor. Op 19 april 2011 bestond aldus de situatie, dat zoon Hofs volgens de magistraten een bedrag van € 531.710,41 aan V.N.I. diende te betalen en zijn vader ingevolge het eindvonnis d.d. 13 april 2010 een bedrag van € 332.018,37. **Nota bene:** ook indien de beide heren Hofs de huurders van het pand van V.N.I. waren geweest, wat niet was, dan zouden zij gezamenlijk hooguit een bedrag van ca. € 20.000,-- aan V.N.I. verschuldigd zijn geweest, waarbij dan wel rekening was gehouden met de ongerechtvaardigde verrijking door V.N.I. van een groot bedrag.

Zo kon het gebeuren, dat er in precies dezelfde zaak, die echter door de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling op B.Th. Hofs, op een gegeven moment afzonderlijk van elkaar zijn behandeld (dit overigens door hetzelfde Hof), met exact dezelfde bewijsvoering twee haaks op elkaar zijnde arresten zijn geweest, waarbij de ene vennoot niets aan V.N.I. hoefde te betalen en de andere vennoot een enorm bedrag, dat bovendien voortdurend oploopt met de wettelijke rente vanaf datum arrest.

De bovengenoemde idioterie komt met name voor rekening van vier raadsheren, zijnde J.P. Fokker, I.A. Katz-Soeterboek, G.P.M. van den Dungen en Van Loo, de wijzers van het arrest d.d. 19 april 2011 en de daaraan voorafgaande tussenarresten d.d. 10 juni 2008, 8 december 2009 en 10 augustus 2010 en van kantonrechter mr. E.W. de Groot, de wijzer van het vonnis d.d. 13 april 2010 en de voorafgaande tussenvonnissen van o.a. d.d. 19 mei en 17 november 2009 ten aanzien van Hofs sr. Bij de Hoge Raad heeft P.G. J. Wuisman zijn best gedaan om het arrest van het Hof d.d. 19 april 2011 via enkele onacceptabele kunstgrepen toch als juist aan te merken, waarna de Hoge Raad zelf onze zoon de doodklap toediende door te stellen, dat de in de middelen aangevoerde klachten niet tot cassatie kunnen leiden en dat dat gezien wetsartikel 81 lid 1 geen nadere motivering behoeft, daarbij de belangrijke "Borgersbrief" zijdens Hofs jr. d.d. 12 april 2013 over het hoofd ziende, hetgeen al een ernstige schending op zich betreft.

Op grond van het eindvonnis d.d. 13 april 2010 zou onze woning op 4 september 2012 worden geveild, dit uiteraard voor een veel lager bedrag dan wanneer er een onderhandse verkoop zou hebben plaatsgevonden, met het gevolg, dat er aan V.N.I. ook nog een grote "restschuld" zou blijven bestaan. Die veiling hebben we ternauwernood weten te voorkomen. Op 2 oktober 2012 kwam dan uiteindelijk het verlossende arrest van (eveneens) het gerechtshof te Arnhem, waarin wordt bevestigd, dat de huurovereenkomst voor vader en zoon Hofs in elk geval reeds op 2 november 2002 niet meer bestond, omdat die op die datum is overgegaan naar Xenon Webstore B.V. , net zoals de kantonrechter aanvankelijk ten aanzien van Hofs jr. ook had gevonnisd, dit in een eindvonnis d.d. 24 april 2007. De vier vonnissen van mr. E.W. de Groot t.a.v. Hofs sr. werden door het Hof vernietigd, waaronder dus het eindvonnis van 13 april 2010. Het arrest van 2 oktober 2012 betrof echter alleen B.Th. Hofs, de ellende voor zoon Raymond zal levenslang voortduren, dit dus dankzij een corrupte vastgoedmaatschappij, haar liegende advocaten, vier falende magistraten, een P.G. die de wet niet kent en de Hoge Raad zelf, die klakkeloos de P.G. volgt en een belangrijke Borgersbrief negeert.

Mijn man en ik hebben ook een zaak verloren tegen ING Amsterdam, waarbij ING volkomen ten onrechte van een voorzieningenrechter toestemming kreeg onze woning, waarvoor wij samen meer dan 80 jaren hadden gewerkt, op 1 juli 2008 te veilen, dit alles voortvloeiend uit de V.N.I.-kwestie. Deze rechter was zelfs niet bekend met de jurisprudentie (**HR 26 juni 1992, NJ 1993/449**) waaruit volgt, dat de executiebevoegdheid op grond van de grosse van een notariële (hypotheek)akte gezien het ingrijpende karakter van de executiebevoegdheid slechts aanvaardbaar is voor zover de vordering van de bank op haar schuldenaar met voldoende bepaalbaarheid in de akte is omschreven. Niet vereist is, dat de vordering/rechtsverhouding in de akte zelf is opgenomen, deze dienen enkel in de akte te worden omschreven dan wel anderszins eruit te blijken, aldus de Hoge Raad.

Welnu in de betreffende hypotheekakte d.d. 5 september 2002 was helemaal niets te vinden inzake de op 3 september 2002 door ons met ING afgesloten kredietovereenkomst, op grond waarvan ING wilde executeren. Bovendien bevatte deze hypotheekakte vele ernstige mankementen en miskleunen. Het zou de kortgedingrechter allemaal worst wezen. Belangrijker was het de machtige ING-bank naar de zin te maken, het twee bejaarde mensen uit hun woning gooien was de gemakkelijkste weg. Onze woning mocht worden geveild, omdat wij niet zouden hebben voldaan aan de verplichtingen voortkomend uit de kredietovereenkomst, terwijl wij op geen enkele manier dienaangaande waren tekort geschoten, hetgeen wij in onze dagvaarding overtuigend en met stukken onderbouwd hadden bewezen. Onze bewijsvoering werd door de rechter zondermeer terzijde geschoven, waarbij zij zelfs zo ver ging eigener beweging te oordelen, dat er lange tijd geen rente was betaald, terwijl die ingevolge de overeenkomst met ING steeds automatisch was afgeschreven.

Deze uitstekend functionerende voorzieningenrechter was mr. S. Schreuder van de (toen nog) rechtbank Almelo. In het programma *Kijken in de ziel* profileerde ze zichzelf als een integere rechter, waarbij waarheidsvinding bij haar hoog in het vaandel stond !!

De twee laatste (gruwelijke) wapenfeiten:

Procedure van mijn man en mij tegen mr. J.A.D.M.Daniëls

Dit heerschap was onze bewindvoerder tijdens onze wettelijke schuldsaneringsperiode, daarin op 1 maart 2005 beland door toedoen van V.N.I. en ING., welke laatste twee niet bestaande steunvorderingen had verstrekt. Deze bewindvoerder heeft zich tijdens de tweeënehalf jaar durende schuldsaneringsregeling op meerdere gebieden schandalig gedragen, o.a. het tweemaal zonder redenen aanvragen van ons faillissement. Aangezien hij ons veel schade heeft berokkend hebben wij ook hem voor de rechter gedaagd. Rechter-commissaris M.C. Bosch heeft in deze op 19 augustus jl. een werkelijk erbarmelijk vonnis gewezen. Na een dagvaarding, een CvA, conclusies van repliek en dupliek en een uitgebreid pleidooi onzerzijds, waarbij met name door ons vele producties met overtuigende bewijsvoering zijn overgelegd, waaruit onomstotelijk is gebleken, dat deze bewindvoerder wel een zeer scheve schaats heeft gereden, werden wij in amper één A-viertje door deze magistraat afgemaakt. Van belang in deze is ook, dat mr. Daniëls en zijn advocaat op geen enkele manier op ons pleidooi tijdens de comparitiezitting van 14 maart 2015 wisten te reageren. Zij hadden zelf ook geen pleitnota bij zich en hadden verder ook niets te melden. Zij wisten immers dat zij gingen winnen. In zijn vonnis zat er voor deze mr. Bosch wegens onze keiharde bewijsvoering niets anders op dan klinkklare onzin uit te kramen en de bewijsvoering onzerzijds compleet te negeren, omdat koste wat het kost zijn relatie mr. Daniëls diende te winnen. Later kwamen wij er namelijk achter, dat deze rechter-commissaris mr. Daniëls in de afgelopen jaren meer dan 25 keer heeft benoemd tot curator in faillissementszaken, waarbij vanzelfsprekend dan een innige "zakenrelatie" tussen beiden is ontstaan. Deze rechter had zich dus moeten verschonen, dat spreekt voor zich.

De grootste mislag, die deze rechter heeft gemaakt is oordelen, dat de bewindvoerder terecht heeft vastgesteld, dat de vordering van V.N.I. op B.Th. Hofs € 241.000,-- bedroeg, terwijl hij ervan op de hoogte was, dat dit bedrag door mr. Daniëls is goedgekeurd nadat de advocaat van V.N.I. hem in twee faxen resp. d.d. 10 en 12 januari 2006 onder druk heeft gezet om in plaats van een bedrag van ca. € 70.000,-- (aan V.N.I. toegewezen in een kortgedingprocedure, zijnde overigens een voorlopige voorziening) een bedrag van € 252.000,-- als vordering van V.N.I. goed te keuren, waarvan hij dus (om redenen die alleen mr. Daniëls bekend zijn) vervolgens € 241.000,-- heeft gemaakt. Een specificatie inzake dit bedrag is door ons nooit ontvangen, dit ondanks meerdere toezeggingen zijdens mr. Daniëls. Verder vond de rechter, dat de bewindvoerder geen verzuim had gepleegd door het conservatoir beslag op onze woning niet te laten doorhalen, terwijl de wet dit bij toepassing van de schuldsanering ingevolge de WSNP voorschrijft en de rechter die de toelating heeft goedgekeurd dit bovendien expliciet had vermeld in zijn vonnis d.d. 1 maart 2005. Het gevolg van het abominabele vonnis d.d. 19 augustus 2015 was, dat wij die oplichter van een bewindvoerder ook nog eens een bedrag van € 1.356,-- dienden te betalen. Let wel: hij had onze boedelrekening ook al geplunderd voor ca. € 30.000,-- , dit met name omdat hij zoveel werk had gehad vanwege de faillissementsaanvragen, die hij dus zelf had geënceneerd.

Procedure van mijn man en mij tegen ING te Amsterdam

Het arrest in deze van het gerechtshof te Arnhem d.d. 13 oktober 2015 heeft kwa inhoud echt alles geslagen. Hoewel wij al geen enkele illusie meer hadden inzake het "rechtspreken" door rechters is de onzin die in dit arrest is verkondigd dermate erbarmelijk, dat er geen woorden voorhanden zijn om dat te duiden. De magistraten hebben werkelijk alle door de NVvR aangehangen en breed uitgedragen codes met voeten getreden. Deze kromsprekende althans in het arrest genoemde magistraten zijn: H.E. de Boer, L.M. Croes en H.L. Wattel.

Daaraan voorafgaande hebben de raadsheren P.H. van Ginkel, L.M. Croes en H.L. Wattel in een arrest d.d. 29 juli 2014 reeds bepaald onze vordering in Incident houdende een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ex artikel 351 Rv. van het vonnis van de rechtbank d.d. 4 december 2013 af te wijzen. Dit hebben zij bereikt door o.a. jurisprudentie verkeerd weer te geven en de uitermate spraakmakende uitspraak te doen, inhoudende *dat de beweerdelijke misslagen waarop Hof's doelt in de door hem genoemde grieven (die dus veelal te maken hadden met het door de rechtbank foutief vaststellen van de feiten) geen van alle omstandigheden vormen, die de rechtbank, indien zij de beweerdelijke misslagen zou hebben vermeden, tot een andere beslissing zou hebben gebracht.*

Daarbij heeft het Hof bovendien niets uitgedaan op het volgende door ons in het Incident gestelde: *Aangezien de feiten niet los kunnen worden gezien van de toepasselijke rechtsregels, omdat die feiten voor een belangrijk deel bepalen welke uitspraak als billijk wordt ervaren en daarmee hoe de rechtsregel moet luiden die tot een billijk geachte beslissing leidt en op die wijze een element vormen in de motivering van het vonnis (Asser, Bewijsrecht, p.22) staat door het foutieve vaststellen van de feiten reeds vast, dat het vonnis d.d. 4 december 2013 dient te worden vernietigd. Hof's c.s. verwijzen ten overvloede naar de wetsartikelen 30 en 230 lid 1, aanhef en onder e Rv. , waarin wordt voorgeschreven, dat het op tegenspraak gewezen vonnis de feiten dient te bevatten waarop de beslissing rust.*

Wij hebben er ten overvloede op gewezen, dat de rechtbank in haar vonnis d.d. 4 december 2013 nota bene zelf onder het kopje **2. De Feiten** heeft gesteld: *De volgende feiten kunnen als enerzijds gesteld en anderzijds erkend dan wel niet of onvoldoende betwist en zover hier van belang als vaststaand worden aangenomen.*

Enkele voorbeelden van de misslagen in het arrest d.d. 13 oktober 2015:

De magistraten hebben niets uitgedaan op de door beide partijen verkondigde visies en overgelegde producties. Zij moeten hebben beseft, dat onze memorie van grieven met 29 grieven onweerlegbaar was, hetgeen ook is gebleken uit de memorie van antwoord zijdens ING, die in hoofdzaak een kopie bedroeg van haar conclusie van antwoord in eerste aanleg en in welke memorie van antwoord zij op geen enkele grief adequaat wist te reageren. Zodoende hebben de magistraten om ING toch in het gelijk te kunnen stellen een geheel eigen verhaal gehouden, de partijautonomie compleet aan hun laars lappend en waarbij amper op de grieven acht is geslagen.

In zijn onkunde en naïviteit heeft de ongeschoolde (stagiair, student of onervaren griffier), die natuurlijk het arrest heeft geschreven, daarbij echter toch gesteld, dat er tussen ING en ons een verbintenis tot schadevergoeding bestaat !!

De voornaamste blunders (er zijn er veel meer) in het arrest:

In r.o. 2 doet het Hof het voorkomen, alsof het bij het uitgaan van de feiten zoals vastgesteld door de rechtbank in haar vonnis d.d. 4 december 2013 ook acht zal slaan op de dienaangaande (vele) bezwaren onzerzijds. Nergens in het arrest is echter een concrete behandeling van de door ons tegen die feiten geponeerde grieven te vinden. Met name is van belang, dat wij in onze MvGr. uitgebreid onderbouwd hebben bewezen, dat de rechtbank de “feiten” 2.3 en 2.6 foutief heeft vastgesteld, welke foutieve vaststelling van grote invloed was op de uitkomst van de procedure in eerste aanleg. In r.o. 3.30 kondigt het Hof vervolgens wel aan sommige van onze talrijke bezwaren tegen de feitenvaststelling door de rechtbank *hieronder* ten overvloede nog aan de orde te laten komen, hetgeen het Hof vervolgens toch nalaat.

Onjuist is het oordeel van het Hof in r.o. 3.7, dat onze vorderingen II t/m VI zien op schade die in de periode tot 23 juli 2007 is ontstaan *als uitvloeisel van hetzelfde gestelde onrechtmatige handelen*. Het onrechtmatige handelen waarop het Hof doelt is echter gebaseerd op de door ons gestelde fouten in de acceptatiekopie (kredietovereenkomst) en de hypotheekakte, waarmee de vorderingen III t/m VI in elk geval niets van doen hebben, omdat die totaal andere grondslagen hebben. Het Hof heeft zijn oordeel ook niet onderbouwd.

Uit grief 9 is gebleken, dat de rechtbank in r.o. 5.10 het verkeerde wetsartikel heeft genoemd, zijnde wetsartikel 3:310 BW, waardoor deze grief in elk geval is geslaagd. ING geeft in r.o. 4.38 van haar MvA ook toe, dat wij in deze gelijk hebben.

Met de stellingen in r.o. 3.11 heeft het Hof de partijautonomie geschonden en bovendien zijn deze stellingen onbegrijpelijk en foutief. Toelichting: a) er is geen sprake van, dat Hof's c.s. in de brief van 7 augustus 2008 deblokking van hun rekening hebben verlangd (over deblokking is nooit en te nimmer gesproken, dus ook niet in een andere brief of document) en geen aanspraak hebben gemaakt op schadevergoeding, zoals het Hof beweert, omdat dit wel degelijk is gebeurd. b) in de brief van 12 januari 2009 wordt eveneens over het recht op schadevergoeding gesproken, hetgeen door het Hof wordt ontkend.

Met betrekking tot r.o. 3.15 geldt, dat ING zelf nergens heeft gesteld, dat vordering VII niet terecht dan wel ongegrond zou zijn, dit noch in haar CvA, noch in haar Akte d.d. 18 september 2013 noch in de MvA, waaruit voortvloeit, dat het Hof met zijn oordeel wederom de partijautonomie heeft geschonden.

In r.o. 3.24 is het Hof buiten de rechtsstrijd van partijen getreden. ING heeft namelijk onder punt 4.99 van haar CvA iets geheel anders gesteld dan het Hof aangeeft, zijnde dat wij in onze dagvaarding onder punt 199 een aantal argumenten hebben genoemd *waarom artikel 17 van de algemene voorwaarden door ING niet toegepast had mogen worden*. Bovendien wordt in artikel 17 van het clauseblad niet gesproken over debitering van die kosten via de rekening-courant-rekening en evenmin blijkt daaruit, dat debiteringen op dat artikel gebaseerd zijn, zoals het Hof in r.o. 3.24 stelt.

Uit de tweede zin van dat artikel blijkt immers, dat de betreffende kosten door een kredietnemer pas betaald dienen te worden op eerste verzoek, welk verzoek dus door ING nooit gedaan is.

Het Hof spreekt in r.o. 3.35 over het doorlenen van het door ons ontvangen geld aan “de onderneming”, waarbij niet duidelijk is welk bedrijf het Hof hiermede bedoelt en waarbij het dezelfde fout maakt als ING en meerdere rechters voorheen hebben gedaan, terwijl het voor beide partijen om meerdere redenen steeds van essentieel belang is geweest op welke datum Xenon Computers v.o.f. was opgeheven en op welke datum Xenon Webstore B.V. het levenslicht zag.

Uit niets blijkt, dat het Hof de Akten d.d. 10 februari 2015 zijdens Hofs c.s. en de Antwoordakte d.d. 10 maart 2015 zijdens ING heeft behandeld, hetgeen als een ernstig verzuim moet worden aangemerkt, met name omdat hierin wordt herhaald en bewezen, dat wij nooit Algemene Voorwaarden van ING hebben ontvangen.

Wij moeten naar aanleiding van het broddelwerk van het Hof thans meer dan € 20.000,-- inzake proceskosten aan ING betalen, terwijl zij in de afgelopen jaren grote schade bij ons heeft veroorzaakt, die wij geheel terecht wilden terugvorderen en dat ook hebben gedaan, waarbij in onze processtukken degelijk onderbouwd is bewezen, dat ons een substantieel bedrag als vergoeding toekomt, daarbij wel steeds aangevend, dat wij niet het onderste uit de kan hoeven, maar genoegen willen nemen met een redelijk schikkingsbedrag.

Cassatie

Het is onmogelijk een cassatieadvocaat te vinden, die uit deze beerput nog de juiste middelen kan destilleren of bereid is dat op basis van een toevoeging te trachten. Bovendien, zoals reeds gezegd, hebben wij geen enkel vertrouwen meer in de rechtstaat, zijn wij ziek van ellende en zitten wij financieel aan de grond.

Zeer frustrerend en fnuikend voor een eerlijke procesgang is, dat de foutief gewezen vonnissen en arresten in gelieerde procedures door de wederpartij steeds weer aan ons worden tegengeworpen, waarbij de toon al van meet af aan is gezet en er steevast wederom een foutieve uitspraak volgt met veroordeling in de proceskosten.

Het is thans met ons zover gekomen, dat wij de moed helemaal hebben opgegeven, onze gezondheid steeds slechter wordt vanwege alle verdriet en pijn en onmacht gevoelens en wij financieel helemaal aan de grond zitten en geplaagd worden door een enorme schuldenlast. Daarbij worden wij belaagd door deurwaarders vanwege de vele (onterechte) proceskostenveroordelingen. Het allerergste is, dat wij zelfs niet meer naar de rechter durven (daar ook geen geld meer voor hebben, zelfs de eigen bijdrage niet meer kunnen betalen), omdat wij terecht vrezen wederom geconfronteerd te worden met een fout vonnis met alle gevolgen van dien. Men raadt ons alom aan V.N.I. en haar bestuurders ter verantwoording te roepen voor al hetgeen zij door hun onrechtmatige daden jegens ons in meer dan 10 jaren hebben aangericht, zowel mentaal als financieel. Uit ervaring weten wij echter maar al te goed, dat er bij magistraten veelal andere belangen spelen (de goeden niet te na gesproken), waarvan ook in onze zaken duidelijk sprake was, waardoor een rechtvaardig en weloverwogen oordeel sowieso al niet meer tot de mogelijkheden behoort. Eens zal tot op de bodem moeten worden uitgezocht hoe het zover heeft kunnen komen.

Tenslotte: hoewel wij dit nooit zullen kunnen bewijzen zijn wij ervan overtuigd, dat vele vonnissen en arresten worden geschreven door onervaren stagiaires, studenten of griffiers, die dan naar aannemelijk is afgaan op hetgeen een grote partij (zoals een bank) en haar advocaat, veelal van een groot en gerenommeerd advocatenkantoor wel gelijk zal hebben en die visie hoe fout ook vervolgens (vaak letterlijk) in het vonnis overnemen. Wél zal het zo zijn, dat de betreffende magistraat als richtlijn vooraf heeft gegeven, welke partij moet winnen en welke partij moet verliezen, hetgeen hij zonder het bestuderen van de stukken al heeft uitgemaakt. Vervolgens komt er een magistraat langs (ter onderbreking van zijn vele bijbanen) om het broddelwerk, dat helemaal niets met waarheidsvinding van doen heeft, te ondertekenen, waarna het slachtoffer van zijn advocaat te horen krijgt, dat hij de zaak helaas verloren heeft en binnen enkele dagen de proceskosten dient te betalen, waarna de nachtmerrie zich verder uitrolt. Voor een onterechte verliezer, tenminste als deze kien genoeg is om dat te beoordelen en te beseffen, is het om gek van te worden.

Dit soort magistraten (zie boven), die uiteraard gespeend zijn van elk inlevingsvermogen en narcistische persoonlijkheden bezitten, dienen met onmiddellijke ingang hun toga aan de kapstok te hangen, waarbij op zijn plaats zou zijn, dat zij tevens strafrechtelijk zouden worden vervolgd.

De boosdoeners in deze zijn: raadsheren H.E. de Boer, L.M. Croes en H.L. Wattel. Deze heren laten hun naam dus plaatsen onder een tenenkrommend arrest, waar zij nog geen blik op geworpen hebben en evenmin dienaangaande ook maar één processtuk hebben gelezen, laat staan hebben bestudeerd. Het enige wat zij hoog in het vaandel hadden was: ING moet winnen, hetgeen hen op de een of andere manier geen windeieren heeft gelegd dan wel zal leggen. Het ergste vergrijp in deze is begaan door voorzitter mr. De Boer, die het heeft gepresteerd, dit uiteraard zonder enig schaamtegevoel, zijn handtekening onder de onzin te zetten.

Geachte mevrouw Jansen, durft u na bestudering van het bovenstaande nogmaals met droge ogen te beweren, zoals u in uw artikel heeft gedaan, *dat de rechtspraak zich gelukkig baseert op louter feiten, wetten en regelgeving?*

Het gevaar voor chaos waar u zo bang voor bent, komt niet door uitspraken van de heer Wilders, maar door het abominabele werk van vele magistraten en hun vazallen. Deze chaos zal binnen niet al te lange tijd uitgroeien tot een enorme omvang, omdat uit zal komen, dat magistraten gewone integere en keihard werkende burgers geheel bewust en met voorbedachten rade om redenen die het daglicht niet kunnen velen tot de bedelstaf brengen en zo vertrappen, dat zij geen enkele uitweg meer zien. In mijn computer heb ik een enorme hoeveelheid kopij opgeslagen, die is gebaseerd op de vele, vele foutieve vonnissen en arresten, die mijn man, onze zoon en mij ten deel zijn gevallen, op de handelwijzen zijdens magistraten tijdens zittingen, op het schenden van een goede procesorde, op het niet toepassen van de landelijke procesreglementen, op de oneigenlijke manieren waarop pleidooien worden geweigerd, op het zonder motivatie weigeren van het horen van getuigen, op het schenden van het recht op wederhoor, op het verzuimen het verplichte proces-verbaal van een zitting op te stellen, etc. etc.

Ook zal overtuigend worden bewezen, dat wrakingen van rechters en het tuchtrecht voor de betrokken beroepsbeoefenaars niet werken. Daarbij zullen ook alle (proces) stukken van alle partijen op de website worden gezet, zodat iedere geïnteresseerde zelf kan beoordelen of er daadwerkelijk iets aan de hand is in onze veelgeroemde rechtstaat, voor mij en mijn familie inmiddels als een bananenrepubliek te betitelen.

T.z.t. zal alles via tal van media naar buiten worden gebracht, waarbij de processtukken en vonnissen, waarop mijn stellingen dus zijn gebaseerd, op de website zullen worden getoond, en zal er een schokgolf door Nederland gaan. Wanneer ik de publicaties niet zelf meer zal kunnen doen en begeleiden zullen mijn (hoogopgeleide) kinderen dat doen, dit met hulp van andere mensen, die willen inzien en zelf aan de hand van de processtukken kunnen constateren hoe het met het civiele recht in Nederland is gesteld. Het is bekend, dat klokkenluiders meestal zo worden getreiterd, dat soms de dood erop volgt en zij in ieder geval geen leven meer hebben, dat nog waard is om te omhelzen. Het behoeft geen betoog hoe mijn man en zoon en ikzelf al jarenlang onder de verwoestende situatie lijden. De race is thans gelopen, ons leven is kapot door de verderfelijke activiteiten van een grote vastgoedmaatschappij, een bewindvoerder, ING-bank, vele liegende en bedriegende advocaten en enkele notarissen en deurwaarders, alle op onjuiste gronden gefaciliteerd door hooggeprezen magistraten, die eigenlijk niets anders verdienen dan gestraft te worden voor hun onoorbare praktijken. Ook onze kinderen en kleinkinderen en meerdere familieleden zijn tot op het bot geraakt door de situatie. Wij zijn inmiddels 79 en 74 jaar en moe en uitgestreden. Volgens uw zeggen is de heer Wilders bang (denkelijk terecht) voor "een PVV-haatproces". Wij hebben zulke "Hofs-haatprocessen" al jarenlang aan den lijve ondervonden. Het is onvoorstelbaar en ontoelaatbaar hetgeen wij allemaal in de processtukken van wederpartijen naar ons hoofd hebben gekregen en hoe vijandig sommige rechters zich in zittingen (en ook in hun vonnissen) tegenover ons hebben uitgelaten. Het toppunt van alles waren de telefonische dreigementen en beledigingen van managers van ING te Enschede en Amsterdam, welke gesprekken zijn opgenomen en ook gepubliceerd zullen worden. De foute magistraten bevinden zich in goed gezelschap.

Het wordt de hoogste tijd dat de kafkaïaanse toestanden tot een einde komen alvorens het te laat is. Mijn oprechte vrees is, dit vanwege de glijdende schaal, dat het over enige jaren normaal is, dat men zonder enige vorm van toetsing (nu houdt men de formele schijn in deze nog op) wordt veroordeeld of net als in de landen waar de politiek en alle burgers op neerkijken vanwege hun mensenrechtenschendingen, rechteloos wordt opgesloten, wanneer men te veel dwarsligt tegen door de rechtsmacht en overige machthebbers omarmde partijen. Zowel de advocaat van ING als de advocaat van V.N.I. hebben al schaamteloos bedreigd ons te gaan vervolgen wegens proces-stalking, hetgeen een zwaar teken aan de wand is hoe het er hier in Nederland binnen niet al te lange tijd gaat uitzien.

Door de onzin die menig magistraat heeft verkondigd, is er ook veel nieuwe jurisprudentie ontstaan, die eveneens door Vrouwe Justitia in Verval en via andere media bekend zal worden gemaakt, waardoor met name de wetgeving inzake het huurrecht en het verbintenissenrecht drastisch zal moeten worden aangepast.

Zo blijkt uit een stelling van P.G. mr. Wuisman in zijn Conclusie d.d. 29 maart 2013 in de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs, dat hij de mening is toegedaan, dat een huurcontract, dat voor vijf jaren is afgesloten door tijdsverloop na die vijf jaren eindigt, waarmee hij in het onderhavige geval in ieder geval de wetsartikelen 7:292 lid 2 BW en 7:293 lid 2 BW heeft geschonden !!. Tevens heeft hij verkondigd, dat de opzegging door curator mr. Haafkes op 10 december 2003 geen rechtsgevolg heeft kunnen hebben, *omdat deze heeft opgezegd namens Xenon Webstore B.V.* **Let wel:** die stelling is om twee redenen ten gronde foutief: a) omdat het Hof in een arrest d.d. 6 juli 2004 reeds als vaststaand feit heeft vermeld, dat die opzegging rechtsgeldig is gebeurd, namelijk ter zake het bedrijfspan van V.N.I. , waarbij van geen enkele belang was namens welk bedrijf er werd opgezegd. Het Hof heeft vanwege die opzegging een grief (zijnde het tweede deel van grief IV) in zijn arrest niet behandeld b) omdat Xenon Webstore B.V. reeds op 2 november 2002 als huurster van het pand diende te worden aangemerkt, hetgeen door zowel de kantonrechter in een vonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van Hofs jr. als door het Hof in zijn arrest d.d. 2 oktober 2012 ten aanzien van Hofs sr. is vastgesteld. Ook het arrest van de Hoge Raad d.d. 14 juni 2013 kan dus in de open haard worden opgestookt.

Constant speelt er door mijn hoofd hoeveel burgers op een vergelijkbare manier zoals ons is overkomen al door onze rechtsmacht te gronde zijn gericht en wellicht zelfs uit het leven zijn gestapt. Hiernaar zal veel onderzoek moeten worden verricht.

Hoogachtend,

H.M.S. Akkermans

Voorzitter Stichting Vrouwe Justitia in Verval